

Gyere, nevéssünk!

Rovatvezető: Vajda Ernő.

Hogyan készül a SZEGEDI HÍD?

„Sok szépet írnak a bölcsek s gyakran a nem éppen bölcsek is” idézi a Szerkesztő, hogy végre te is cikket írja a Szegedi Hídba.

„Lényegtelen, hogy miről. Ha téma nincs, nem való vagy egyetemre! Ismerünk, tehetséges gyerek vagy; tudjuk, hogy csak lustaságod miatt nem közölhetünk téled semmit! Természetesen tanácsot adhatok: írd pl. egy közgazdasági, ifjúságpolitikai vagy kritikai értekezést. Látod nálam ilyen-mi mindig készenlétben van. Halgass csak ide!” Kb. hat kötetre menő kéziratot vesz elő és olvasni kezdi. — Félájtalan indul sz haza, mikor barátunk utánad szól: „Ha kész a cikk, hozd el hozzám!”

Rohansz haza, nem alszol, nem eszel, csak a tollat rágod, olvasol a cikkhez, szívod a cigarettákat, javítod, esiszolod a már-már olvashatatlaná vált kéziratot, két napig gépeled percenként kétféle szótáras sebességgel, lefogysz három kilót, de a szemed izzik, mert érzed, hogy most zsenialitásod, — melyről magad sem voltál eddig meggyőződve, — kitör és eget kér. Titokban számításra, hogy felfigyelnek rád, de te majd elzárkózol különös kristályvilágodba és nem szállsz le póriasan nyilatkozatot adni a nagyközönségnek, hanem folytatod a munkát ott, ahol abbahagytad, hogy megállj egy pillanatra: cikket írni. Mert mon-

danom sem kell, hogy mikor kész vagy s már tízedszer esap le rád a cikkre éhes Szerkesztő haragja, így utasítod vissza: „Ne nyaggass már, másfél óra múlva hozom, rögtön neki fogok.” — Pontosan egy órát késel, de legalább látják, hogy nem ismeresz előírást, korlátokat, mert lángész vagy. Lángész!

Csoda-e hát, ha majd felrobbansz midőn a Szerkesztő így szapul: „Ugyan, ugyan édes öregem! Neked fogalmad sincs arról, hogy mik a stílus elemi követelményei.” (Arra gondolsz, hogy tényleg elvágtak annak idején, s már-már oszlásnak indult zsenialitásod, mikor eszedbe jut, hogy Petőfi poétikából járt hasonlóan... Uj távlat: Petőfi és te, sok számár professzor és a Szerkesztő. No, így rendben van.) Elő a stilisztikával!...

A bevezetésből befejezés lesz és viszont. Némi javítás a nyelvezeten, de a lényeg: a tartalom marad. Az ellen kifogás nem lehet! A Főmunkatársnak kell bemutatnod, elég kellemetlen, mert tudod, hogy akadékoskodni szokott, de mindegy. Jöjjön, ami jó. Kissé határozatlanabban, halkabban kopogsz be hozzá.

Baráti fogadtatásban van részed. A nyájas arc az olvasás közben egyre komorabbá válik, végül kitör, mintha az egeket akarná rád rogyasztani: „Barátom! a cikk hülyeség! Ne haragudj, de meg kellett mondanom. Ötle-

tet vártunk téled, amit meg lehet valósítani. Te pedig elvi síkon mozogsz és elvi síkod, hajh kopárabb mint a Szahara. Illetve dehogy Szahara, dehogy, hiszen az egész cikk zöltség. Lejárt útakat taposol. Időszűrűségüket régen elvesztett közéleti nagyságok helytelen, de jelszókkal köztudatba átment szólamait hangoztatód. Csalódtam benned! Nagyon!”

Összetör teljesen. Aztán biztatásul, hogy megnőjjön önérzete, mint Prometheusz megújuló mája: cikket kezd olvasni. Újabb és újabb cikkeit, néhányat szemelvényként a régiékből is... Egy hasznát minden esetre kiaknázol: szüleidtől, fel- és lemenő ági rokonaidtól zsebpénzmelést kérsz, mivel irodalmi körökben forogsz. Aztán hajszolod magad, tikkadtan kezded újra és újra a világszengető alkotást. Fogalmazványaid megtöltik szekrényed, könyvespolcod, elborítják asztalod, az agyad átforrósodik és fogókúrád hatodik kilójának leadása után, rohanhatsz végre a Propagandistához, aki el sem olvassa cikkedet náris szapul. (Prometheusz megújuló zsigerei, cikkemnek nem lesznek sikerei, kínrimeled magadban, míg 3 oktat): „Ez nem házi feladat! Ujságcikk! A különbség ég és föld. Így kell cikket írni a Szegedi számára édes öregem? Nem! Húzd alá pirossal, amit vastagon; kézzel, amit vékonyan; zölddel, amit dűlt betűvel; sárgával, amit rendes betűnagysággal akarsz szedetni.” Elmondja a használati utasítás a

szírvány összes színeihez, sőt vörösen innen és ibolyán túl. Illusztrációval néhány futurista festményt töltesz szemed elé, amiket ő „a” cikke-nek nevez. (Vörössel kétszer aláhúzza a határozott névelőt.)

Már megrendül a velő agyadban a sok sárgától sárgaságot kapsz kilóid monoton fogyása közben átadod 735 és fél soros cikket a Magyar Szó M. K. egyik tagjának hogy a Szerkesztő Bizottság ülésén olvassa fel. Te kiinn a folyosón szívsz el harminckét levendét, mire legyengült szervezetedben a beveny nikotinmérgezés összes tünetei adnak randevút.

Benn a teremben egy matematikus kiszámítja, hogy lapban 39 sor száma van hely. Ezért minden 19.25 sor-tól 20.7 sorig megjelölik a cikk betűit, a többit áthúzzák tussal. (=kimarad.)

A cikknek végleg nincs semmi értelme, de Retour címen mégis beteszik, hátulról visszafelé szedve.

Ifjú zsenik és titánok! Irjatok cikket a Sz. H. számára. A szerkesztő bizottság bármely tagja szívesen ad tanácsot és felvilágosítást.

En csak egy tanácsot adhatok: Ha komoly cikket akarsz írni vigyél a Vice-rovat vezetőjéhez egy tréfát, aki úgy elrontja, hogy menten tudományos értekezés lesz belőle.

— Ess El. —

Szerkesztőségi tizparancsolat

1. Ha a főszerkesztő kijelenti, hogy a lap egy hét múlva megjelenik, hajtsd meg pennádat és gondold a vicerovat-ra.
2. Cikket csak lapzártá után fogadunk el.
3. Általában: — cikket csak az elnök írásainak kiszedése és corrigálása után illik beadnod.
4. Lehetőleg ne írd egyetemi dolgokról, hanem általános témákat kutass. Pl. A fatalp mint olyan. — Cug vagy huzat. Stb.
5. Ha mégis egyetemi vonatkozású cikket írnál, légy időszéri, mint a lap.
6. Cikkedet benyújtás előtt fontold meg, de megírni a nyomdában is ráérsz.
7. Ne légy kiesinyes: a sajtóhibáknál gondold a lóra, értelemzavaró hibáknál a százlábúra.
8. Ha valami nem tetszik, azonnal menj a nyomdába és szedezd újra a lapot.
9. Ne légy türelmetlen: — a lap majd jön.
10. A szeptemberi számba már gyűjtheted a Mikulás-vicceket.

Ketting Lajos

Szeged és a Délvidék legnagyobb textil- és szövet-, selyem- és divatárú raktára

S Z E G E D,

TISZALAJOS-KÖRUT

(P ü s p ö k b a z á r)

Baross Szövetség tagja.
Nemzeti Takarékoság kiszolgáló tagja.

Uri és női cikkek,
h a r i s n y á k
nagy választékban

Csór Bélánál

Kigyó-utca és
Feketesas-utca
sarok.

Könyv, papír és írószer

olcsó beszerzési helye

KORDA R.-T. fiókja

SZEGED, GRÓF APPONYI-UTCA 20.

SZEGEDI HÍD

A Szegedi Egyetemi Ifjúság (SzEI) lapja.
SzEI-tagoknak ára 20 fill, másnak 50 fill.

Felelős szerkesztő:

KUN-MOLNAR SANDOR tanárjelölt.

A szerkesztőbizottság elnöke:

KRISTÓ NAGY ISTVAN

Munkatársak:

Benke-Nagy Sándor tanárjelölt, Kiss Sándor tanárjelölt, Milankovics Kálmán tanárjelölt, Nyikos Gyula tanárjelölt, Sóvágó Gábor joghallgató (Debrecen), nemes Stachó Lajos tanárjelölt, Szabócsi Gábor bölcész és Zempléni-Fodor József tanárjelölt, Dömötör László tanárjelölt.

Minden cikkért írója felelős.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Szeged, Központi Egyetem. Telefon: 30—98.

Készült: Ablaka György könyv- és újságyomdájában, Szeged, 1942.

Felelős üzemvezető: Ablaka István.

PESTI MAGYAR
KERESKEDELMİ BANK

ALAPITOTTÁK 1941-BEN
KIRÁLYI SZABADALOMLEVÉLLEL

SZEGEDI FIÓJA

Széchenyi-tér és Vörösmarty-u. sarok

Készséggel ajánlja fel szolgáltatait
a takarékpénztári és banküzlet
minden ágában.

A »SZEGEDI HÍD« szeptemberi számában jelenik meg a SzEI e tanévi munkájáról hűen számotadó összefoglaló nagyobb cikk.

SZEPTEMBERI SZÁMUNK ír dr. Fröhlich Pál 1942—43 tanévi rector magnificus kimagasló alakjáról; a SzEI Magyarországi Munkaközösségének tápei falutanulmányozó táboráról; az új SzEI-Munkaközösség, a magyar katonaszmény külön, minél odaadóbb szolgálására hivatott Zrínyi-Munkaközösség megalakulásáról; a SzEI-nek az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Önkéntes Nemzeti Munkaszolgálatára keretében dolgozó munkatáborosairól; az Alföldi Tudományok Intézet fölállításáról, melyet most Kogutowicz Károly e. i. rector magnificus készít elő; a Dugonics Társaság és az Egyetembarátok Egyesülete, Szeged két vezető szellemi kerete munkájáról; részletes beszámolót az ebben a tanévben a lehető legszebben megújuló levétemozgalmáról és a cserkészmozgalmáról; testvéregyesületünk, a KMSZS életéről; két kitűnő ifjúsági lapról: a soproni deákság »Bástyánk«-járól és Muharay Elemér lapjáról; az »Ifjúságunk«-ról.